

Stevan Bošnjak

HOROVI

HOR VOJNIKA DEVETOG GVOZDENOG:

IDAŠE PAVKA TAKO
 SEĆANJIMA MLADOSTI SVOJE
 I SLUŠAŠE MUZIKU BRAJANA FERIJA
 I SLUŠAŠE TAJ ZVIŽDUK RUKU
 NEHAJNO ZAVUČENIH U DŽEPOVE
 I ZVIŽDAŠE
 RUKU NEHAJNO ZAVUČENIH U DŽEPOVE
 SAD ĆE ONA
 ZGRADE SE NADNOSAHU NAD SEĆANJA
 SA KOG PROZORA
 GLEDA DAVNA DRAGA
 I ČEKAŠE GA ONA TRI DANA
 I SLUŠAŠE MUZIKU ON ZAKLINJUĆI SE
 DA ĆE JE NAĆI
 I ZABORAVI
 KAD TRI DECENIJE PRODOŠE
 SETI SE
 I TAD KRETE SEĆANJIMA MLADOSTI SVOJE
 I IDAŠE SEĆANJIMA MLADOSTI SVOJE
 DA NAĐE LIK DAVNE DRAGE
 AL KASNO BI
 BEŠE TO HILJADU DEVETSTO I DEVEDESET DEVETA
 NEPOPRAVLJIVO

HOR RUSALKI:

BEŠE TO NEBO IZ KOG KAPLJE BOROVA SMOLA
 I BEHU TU LIVADE KOJIMA TEČE MED
 I KAO NA DLANU VIDE PLAMENA POLJA RAŽI KAKO SE NJIŠU
 I ČU GLAS KAKO GA IZ GORA VISOKIH DOZIVA

HOR MATRJOŠKI:

NA LIVADI SI ZELENOJ PAVKA
NA PROPLANKU POD ŽETVOM SUNČEVOM
ZRIKAVCI ZRIČU
TIHO MIRIŠE ZEMLJA
POLJANE CVETNE
MIRISI JANTARA I ZDRAVCA SNOPLJE NEBESKIH ZRAKA
SREĆAN ŠTO ŽIVIŠ
PROSTRI PREKRIVAČ
PO TRAVI MEKOJ
LEZI I USNI
KAKO TE
U SNU LJUBI
SRCU TAKO DRAGA
ŽARKA I ZVONKA NA OBALI MORA
IZLOMLJEN STRAŠĆU
UTONI U NARUČJE NJENO
I ZASPI
TAD KAO PROCESIJE
DOĆI ĆE SNOVI
SILAZIŠ TAKO
U PODRUM ONAJ
BUĐAVI I TAMNI
PAUČINA PREMREŽILA GREDE
ZLOOKI BURE PAUK IZ VREBAMRAKA
NI PET TI GODINA NIJE
DUŠA PTIČICA U RUCI
JOJ VIKNEŠ
PA BEŽ NAPOLJE
NA DAN
U SUNCE JARKO
GORE VINKOVCI
STARMAJKA KAŽE
HAJDE DIJETE DA RUČAŠ
PA ĆEŠ DA SPAVAŠ
DA PORASTEŠ
PA ĆEŠ NA BOSUT NA PECANJE
KOD KOZARE
ŠARAN I KARAŠ DANAS DOBRO RADE
I STVARNO RUKA OPRA
I LEŽE I ZASPA I USNI

U SNU KAKO RASTE
I OBLACI BRZI
PRELETAHU PREKO NEBA
I ČU GLASOVE MNOGE
DOZIVAHU GA
ALI MU NEŠTO
ONAKO DOK RASTE SMETA
DAL SANJA IL ISTINSKI RASTE
I PORASTE
I BI TU ČUDA NEBROJENIH
U SNOVE NE MOGU SVA DA STANU
SAV ŽIVOT TAMO MU PROĐE
I OŽENI SE
I DECU SA LEPOJKOM JEDNOM
IZRODI
ČETVORO IH BEŠE
KĆERI DVE I DVA SINA
AL ZABORAVI
ŽENI I DECI IMENA
TO GA I DAN DANJI MUČI
I TAKO
OSTARIŠE ŽENA I ON
I UNUKE DOČEKAŠE I NOĆI POBOŽNE I TIHE I DUGO SE GLEDAHU U TAMI
KAKVA LEPOTA TA ŽENA BEŠE
I UMREŠE KAD ZA NJIH SVET ONAJ PROĐE
I SAHRANIŠE IH I OPLAKAŠE TA DECA BEZIMENA
IZ SNA SE TAD UPLAŠEN PRENU
AL UTEŠI GA STARMAJKA DRAGA
DOSTA SI RASTAO REČE
NAPOLJU JE DIJETE SUNCE
I VEČNO DETINJSTVO
I BOSUT SAD OKO SURDULICE
VELIKU OKUKU PRAVI
I ODE ON TAKO
U VEČNO DETINJSTVO
U ONAJ MEMLJIVI PODRUM
I POJURI GA STVOR OTUD NEKAKAV
GMAZ ROGAT I HITAR
I PADE PO STEPENIŠTU PRESTRAVLJEN
I BALU MU I SMRAD
OSETI ZA VRATOM
U UŽASU VRISNU
KAD GLE

PROBUDI SE I SPASI ZVERA
DIŽE SE SREĆAN POTOM
PA PRAVO NA PROZOR
DA GLEDA VISOKE PLANINE
DA VIDI ŠUME VARDENIKA
IZVORE VRLE
AL TAMO ZEVNULA TAMA
TMUSA OD SIRUPA GUŠĆA
GLEDA U TMAST
JAMU BEZOPROŠTAJNU UVIR VASELJENE
UŽAS GA PROŽE
LEDENA JEZA
NIZ KIČMU TRNCI SE SVILI
KAD VEĆ IZGUBI OD STRAVE DAHA
PROBUDI SE U NARUČJU DAVNE DRAGE
RUŽNO SI SANJAO MILI
GOVORAŠE ONA
NE BOJ SE OVO JE JAVA
SREĆA ŠTO KRAJA NEMA
NAD NAMA SJA SUNCE VEČNOGA DANA
U KRILU NJENOM USPAVA SE
UMIREN POTOM
I GLE
OBRE SE NA LIVADI ŠARENOJ I ZELENOJ
POD BLAGIM SUNCEM TOG JUTRA
U DANU BEZ SENKE
I POJ PTICA SLUŠAŠE I PESMU ZRIKAVACA
I TIHI NAPEV ZEMLJE:
TO MIRIŠU PAVELE
U TVOM SNU TRAVE
TO MIRIŠU PAVELE TRAVE...

PRIPOVESNIK:

I TAKO VAM JE BRAĆO MOJA TOGA DANA PAVEL
OKLOPNJIKOV SEDEO NA TERASI HOTELA BOSUT NAD BOSUTOM U VINKOVCIMA
PIO KOPRIVNIČKO PIVO I GLEDAO PREKO BOSUTA U LENIJE I GLEDAO NA ZAPAD
TAMO GDE BOSUT VELIKU OKUKU PRAVI
I GDE SE LEPO ISPOD SUNCA
SMESTILO BRODOGRADILIŠTE
I DRŽAO JE U RUCI KASETU GRUPE ALFAVIL

I STALNO MU JE MISLIMA PROTICALO
ZAJEDNO SA SUNCEM I BOSUTOM
ZAUVEK MLAD ZAUVEK MLAD ZAUVEK
MAJKA JE UMRLA
BIO JE TO TAJ DAN BEZ SVETLA
I ON JE ZNAO DA SE NIKADA VIŠE U VINKOVCE NEĆE VRATITI BRAĆO MOJA
I DA ĆE TU U SEĆANJIMA OSTAVITI I INFINITE
I TRI VEKA ŠTO IH POJEDOŠE SKAKAVCI
VEKOVE ULUDO STRAĆENE
MILENIJE LUTANJIMA PROĆERDANE
ŠTO SAVU PREĐOŠE ŠTO SA SPREVE KRETOŠE
ŠTO SE NA BOSUTU USIDRIŠE
ŠTO SA BOSUTA POĐOŠE
I TAKO VAM JE ON BRAĆO MOJA SEDEO NA TOM MESTU
TE GODINE
ISPIJAO TO PIVO
I PRAŠTAO SE SA SEĆANJIMA
I NIJE TOG POSLEDNJEG DANA
A SUNCE JE TAKO LEPO ZA BOSUTOM ZALAZILO
NIJE DOŠLA NJEGOVA DAVNA DRAGA
DA JE VIDI
DA SE UZMU ZA RUKE
I DA U SUNČEVOM UVIRU DUGO ĆUTE
I MNOGO JE BOSUTA OTADA OTEKLO
I RATOVI SU BILI MNOGI I VINKOVCI U MAGLI I PLAMENU
I PUSTIO JE DA GA TA REKA SA GEOGRAFSKE KARTE NOSI I NOSILA GA JE
I TAKO JE JEDNE NOĆI DOPLOVIO BRAĆO MOJA
NA OVU OBALU
A NA ONOJ DRUGOJ
U MAGLI I SEĆANJIMA
OSTAO JE ONAJ KOJI JE NEKADA BIO ON

HOR VOJNIKA DEVETOG GVOZDENOG:

KOLOVARE
ZADARSKA RIVA
ČAGALJ SE ČESTAROM ŠUNJA
ŠEPURINE LEDENI VETAR NIZ PAKLENICU
LIČKA SE BURA KROZ VELEBIT RAZBIJA O SURO MORE
KOPAŠE KAPONIRE KRVAVIŠE RUKE NA CRNOM I BELOM KRŠU
BRANIŠE MASLENIČKI MOST TRI DANA

TU STRAŠNU PROVALIJU TAJ RASCEP SNOVIĐAJNI
TU MORU MEĐ HRIDIMA GOLIM
TU DUBINU MODRU NAD KOJOM JE KIŠILO
ŠLEMOVIMA SE GREJAHU TE DAVNE GODINE
DA IM BUBREZI NE OTPADNU SEČANJA SU NAVIRALA MECI FIJUKALI
GELERI MILOVALI KAMEN OKO NJIHOVIH TELA
O KAKO TE JE TADA VOLEO INFINITE
O KAKO JE MRZEO KIŠE NEPRESTANE
TRULO NEBO
OBLAKE SA MALOG ALANA
NINSKU CRKVI ISLAM GRČKI I ISLAM LATINSKI ŠEPURINE POD LEDOM BOROM I
KAMENJEM
I PLAVA TO BI ZA LEPIH DANA UVALA
NAJLEPŠA TO BEŠE MORSKA UVALA TU
PADALI SU KAO REPA
KAO ZANEMARENA PRIČA
PO KAMENU I PLJUSKU SE VALJALI BARUT JE MIRISAO I KRV ZAGORELA KRV
U STRAŠNOJ TIŠINI
TADA TAMO NA ONOM STRAŠNOM MESTU NA ONOM SVIREPOM MOSTU
ZNAO JE DA JE MRTAV
DA VIŠE NIKADA NEĆE BITI ŽIV
DA JE TO ŠTO BEŠE TAD ONAJ ISTINIT
ULTIMATIVNI DAN
POSLE KOG DANA VIŠE NEMA
I ONA TAD DOĐE KAO ANĐEO I UZNESE GA I ODNESE
I PRELETE VISOVE VELEBITA I IZNAD LIKE I IZNAD KORDUNA I IZNAD BANIJE
PRELETE I
SAVINU TANKU SREBROST VIDE DOLE U DUBINI I BOSUTOV SRPAST UTOK I
VINKOVCE KAKO SE U JUTARNJOJ TIŠINI BUDE
I VIDE SEBE: DIJETE
KAKO KOD KOZARE PECA
I VIDE MAJKU KAKO MARENDU NOSI
I ČU GLAS DEDA STEVANA I FLAŠU MU SA
PREPEČENICOM VIDE U JEDNOJ I PAKLU IBRA BEZ FILTERA U DRUGOJ RUCI
I SVE VIDE I SVE ČU I SVE TO TAKO I BEŠE
POD TIM CRNIM MASLENIČKIM NEBOM
NAD TOM PRETEĆOM MODRINOM
TAMO TAMO TAMO
GDE RAZBIJEN LEDENOM BUROM ODE ZA NJOM U ONAJ LEP KRAJ
GDE NJEN LIK VEČNO TRAJE

HOR DEDUŠKI:

I PROĐOŠE PORED NJEGA
U KOLONI STOPU ZA STOPOM
BEZ POZDRAVA
SVE DUŠE
OTVORENOG NEBA
UTIHLA PROCESIJA
ODOŠE U TAMU VREMENA
I GLE KAKO PO NJIHOVOM ULASKU U TU TAMU
ONA ZASVETLI POSREBRI SE
PA BUDE ZLATASTA PA PLAVA
GLE PLAVA JE
KAO LETNJE NEBO POSLE PLJUSKA
GLE PLAVA JE KAO DAVNO MORE BAŠKIH VODA
PLAVA KAO OČI DAVNE DRAGE

HOR DUŠA NEROĐENE DECE :

NA SIVOJ OBALI IZNAD OLUJNOG MORA
ON SPOZNA KOSMOS
SVET ŠTO SOBOM NOSI
KAO RIBAR KAD MREŽU VUČE PUNU
CEO SVET
MI SMO SAMI
SVE U NAMA JE
SVA PROŠLOST SADAŠNJICA JE OVA
TEK KORAK PRVI KA USPONU VEČNOM
SVAKO OD NAS SAV PROSTOR JE
I SVA VREMENA
VASIONA CELA
I ONAJ KOJI JE DANAS
KOJI SADA SVETOM HODI
I U NJEMU SVI ONI KOJI JUČE BEHU
I PRADAVNO KOJI BEHU I
KOJI MOGAHU BITI
SVI SU TU
U SVAKOM OD NAS SU
USUD JE TO I OPROST MOĆNI I STRAŠNI
VELIKA JE SVAKO BIĆE PLANINA
I JEDNOM ĆE

I NEKAD ĆE
U DALEKOM VREMENU NEKOM
SEDETI NA VRHU NJENOM
GDE SUNCE VEČNO ZLATI
U VEČNOM DANU I TRENU KOJI ZAUVEK TRAJE

HOR VILENJAKA SNOVA I SESTARA NOĆI:

NOĆAS JE PONOVO SANJAO RUJAN
NJEGOVE TOPLE ŠUME RIBARE NA MORU U TONUĆEM SVETLU
LUKU KOJU TUKU TALASI OLUJNIH VODA VRTLOGE
I PLANINCE JE POHODIO NIZ DNJEPAR SE SPLAVOVIMA SPUŠTAO
NIZ MAJKU VOLGU
DO VRHA GDE SNEVA AZI DAHAKA
VIDEO JE SAMOGOR KAKO BLEŠTI U PLAVOM SUNCU
I PRAŠUME LUŽICE I KROZ DROZDIK JE PROŠAO DO NEURSKIH STANIŠTA I LOGA
HUNSKIH I AVARSKIH
I NABUJALI POD TITANSKIM PELISTEROM PREGAZIO DRAGOR
KROZ SAĆE I ŠUMIŠTA PROŠAO
KROZ ŠUME BRATUJEVCA I ĐURIĆU PREPLOVIO U KOJOJ STARI DUBOVI MRAČNE
SNOVE SNUJU
A NA ĐAVOLJEM MOSTU ČEKAŠE GA STARAC I PRIČAŠE MU DUGO POTOM O
STRADANJU O
DEVICAMA KOJE TEVTI
U LUŽICI
PONAD BUDIŠINA SILOVAŠE I POBIŠE
I PROĐE NARANDŽASTIM SADOVIMA I KROZ RUŽINE ČESTARE RUJNA
O LEPOTO
I PROĐE KROZ VISOKE PLANINE
I BENDIN BREST TAMO NAĐE
PADOŠE TADA SENI
SENKE MNOGE
AL NEŽNE BLAGE I DOBRE BEJAHU
TE SE UMIREN UZ ZVUKE KOJE OTUDA DOLAŽAHU
USPAVA I SNOVE LEPE I MNOGE USNI
DIVLJI KLANAC
IZNAD NJEGA MESEC
OKO MESECA OREOL
SURDULICA USNULA PORED REKE U GAJEVIMA ORAHOVIH STABALA SNIVA
VRLA IZBIJA IZ TOPLIH PEĆINA
OBRASLIH GLJIVAMA PLAVIM

STRMENI I GREBENI
REKA U SLAPOVIMA BELIM
KASKADAMA SVEŽIM
U STRAŠNE PONORE PADA
DOLINU POD NJIM
U ZLATNU POTAPA MAGLU
VRLA KA UVIRU HRLI
DRVEĆE OKO NJE NIČE ODASVUD
IZ PUKOTINA BEZBROJNIH
ZELENI SVOD NIČE
NAD HUČNOM LEDENOM REKOM
O KAKO JE ZANOSAN I OPOJAN
O KAKO JE SLADAK
SVEŽ I ČIST
OPOR PLANINSKI VAZDUH NAD REKOM
O KAKO SVETLUCAVO MIRIŠU NJENI SLAPOVI
KAKO JE TOPLO TO ZELENILO ŽIVO
ŠUMA SVUD UOKOLO
PREKO PENE VESELE
I RAZDRAGANE HUKE KASKADA
NADVIO SE MASLINAST ULAZ
PEĆINA IZ KOJE ISTIČE REKA
A NAD NJIM VARDENIK
VELIKI STRESER
U MODRO ZABODEN NEBO
POSTOJANO STRAŽARI NAD TOM LEPTOM

HOR RUSALKI:

TVOJ ŽIVOT PAVELE
SAMO JE KORAK
KORAK JE SAMO JEDAN
NA PUTU KA CILJU
U BESKONAČJU IZGUBLJENOM

HOR VOJNIKA DEVETOG ODREDA:

I IDE TAKO PAVEL KROZ UGASLU LEPOTU
SLEĆE NIZ VODOPADE BEZ KAPI VODE
SVE KAO TA VODA ŠTO JE NEMA
PROLAZI NESTAJE NEKUDA ODE
I VIDI JASNO SAD SLIKU RAJA DEVICE KOJE
NESPUTANO TRČE
PASTIRE KAKO PO OLUJI NAPASAJU SLEPA STADA
CRVENE KROVOVE ARKADIJE SA KOJIH
ZELENI ODŽACI ŠTRČE
PEJZAŽE I PASTORALU NARUŠE TA PRAZNA STADA
PONEKA CRNA STENA
VIRTUELNI OTUDA DOHODE ZVUCI
BLEJANJE KO DA ĆE ZANAWEK
FRULE PASTIRI I VUCI
TAKVA DOĐOŠE VREMENA
GLADNIH LI NA VEKI VEKOV ZVERI PRAZNO IH STADO SITI
NA RECI VELIKOJ NA SAVI RECI VODU ĆE ONI
BEZ VODE PITI
PA PLAČI SAD VOLJENA PLAČI I BAŠ ME BRIGA
SAMA SI I SAM SAM ZADNJI NA HRASTU GODOVI
GODINE EONE PROTRAĆISMO NESTAŠE
KAO U MAGLI BRODOVI KAO BIVOLI U TAMI
CRNI SAD MUČEMO SAMI VALJA SE TALAS PRLJAVI
PO NEKAD NAŠOJ BRZAVI
U MENGELAMA BUKAGIJAMA SA SVIH SMO STRANA
RASCEPLJENO SMO DRVO BEZ LISĆA GRANA
PREGAŽENI SU GAZOVI NA MORAVI
VEKOVE I STADA NAPASA ODUVEK KO IH IMA
TVOJE I MOJE BEŠE ONO DAVNO LETO KRAJ SPREVE NJIHOVO PROLEĆE LETO
BUDUĆE
JESEN I ZIMA

I VIDI PAVEL JEDRA CRNE LAĐE KOJA BRODI KO OTKINUTA ZEMLJA
KROZ VREO ASFALT KAO DA PLOVI
NA NJOJ ČUDNI AL DRAGI NEKI LJUDI
IZNAD NJE SIVO NEBO SIVI U ODBLESKU OLUJE
ŠTO DOLAZI KREŠTAVI GALEBOVI
TAKVA JE TO OTKINUTA LAĐA IL KOMAD JE TAKAV TE ZEMLJE
IL BROD CEO TAKO KROZ SVEMIR VRLUDA
URANJA U TAMU CRNOGA JEDRA
GDE ĆE I KUDA

KAD IZAĐE IZ ŠUME VIDE ZGAŽEN NOĆURAK
BOROVE KO PRSTE U MORE ZABODENE
SA OBALE PONOVO UGLEDA LAĐU
PRAMCA KA HORIZONTU
U SUNCE UĐE ŠTO NESTAJAŠE BRZO
UTOPI SE U MAGLU I TAMU
NE RAZMIŠLJAŠE ZATIM PAVEL OKLOPNJIKOV MNOGO
ZAPLIVA ŽUSTRO ZA NJOM
KROZ LEDENE TALASE ZASEČE
DA JE NE OSTAVI SAMU

